

Nota Integraal Veiligheidsbeleid Amersfoort
'Kiezen voor veiligheid'

Paul van Soomeren

Gemeente Amersfoort
september 2003

Toelichting/aanbiedingsbrief:

Het raadsprogramma 2002-2006 gaat uitgebreid in op het thema veiligheid, waarbij de raad de verwachting uitspreekt dat het college een **integraal veiligheidsprogramma** opstelt en aan de raad voorlegt.

De **onderhavige notitie vormt daarvoor een eerste ronde**. In deze notitie wordt de aanpak geschetst om te komen tot een gestructureerd en actiegericht integraal veiligheidsbeleid in Amersfoort. Hiertoe worden de belangrijkste keuzen per paragraaf samengevat. De voorstellen betreffen met name de aanpak en het proces. Voor wat betreft de inhoud van het beleid heeft de raad in haar raadsprogramma immers aangegeven dat de uitvoering van de projecten zoals samengevat in de beleidsnota 'Veiligheid op straat en achter de voordeur' voort dient te gaan en dat gebeurt dan ook.

Op basis van een discussie over de onderhavige notitie 'Kiezen voor veiligheid' **kan als tweede ronde het definitieve integrale veiligheidsprogramma vorm gegeven worden en eind 2003 aan de raad worden aangeboden.**

Voorstellen:

1. De focus van het integraal veiligheidsprogramma ligt op sociale veiligheid; er wordt geen prioriteit gegeven aan inhoudelijke integratie van sociale - en fysieke veiligheid, omdat dit de complexiteit te zeer zou verhogen. Verslaglegging en planvorming zullen wel meer op elkaar afgestemd worden.
2. Naast een gebiedgerichte aanpak, geeft het veiligheidsbeleid nadrukkelijk ook aandacht aan een doelgroep gerichte aanpak, waarbij vooral gedacht moet worden aan volwassen veelplegers, jongeren (risicjongeren, meer- en veelplegers) en overlastgevende personen met gecompliceerde meervoudige problemen veelal op het terrein van verslaving en psychiatrie.
3. In te stemmen met de gestructureerde en actiegerichte aanpak van integraal veiligheidsbeleid zoals deze in de notitie wordt omschreven.

Kiezen voor veiligheid: naar een gestructureerd en actiegericht integraal veiligheidsbeleid in Amersfoort

Notitie september 2003

1. Raadsopdracht veiligheid: naar een integraal veiligheidsprogramma

Het raadsprogramma 2002-2006 gaat uitgebreid in op het thema veiligheid, waarbij de raad de verwachting uitspreekt dat het college een integraal veiligheidsprogramma opstelt en aan de raad voorlegt.

De onderhavige notitie vormt daarvoor een eerste ronde. In deze notitie wordt de aanpak geschetst om te komen tot een gestructureerd en actiegericht integraal veiligheidsbeleid in Amersfoort. Hiertoe worden de belangrijkste keuzen per paragraaf samengevat. De voorstellen betreffen met name de aanpak en het proces. Voor wat betreft de inhoud van het beleid heeft de raad in haar raadsprogramma immers aangegeven dat de uitvoering van de projecten zoals samengevat in de beleidsnota 'Veiligheid op straat en achter de voordeur' voort dient te gaan en dat gebeurt dan ook.

Op basis van een discussie over de onderhavige notitie 'Kiezen voor veiligheid' kan als tweede ronde het definitieve integrale veiligheidsprogramma vorm gegeven worden en eind 2003 aan de raad worden aangeboden.

Het door de raad gekozen begrip '**integraal** veiligheidsprogramma' stemt overeen met het woordgebruik zoals dat in andere gemeenten en door provincie/rijk (met name BZK) gehanteerd wordt. Toch kan het begrip 'integraal' aanleiding zijn voor misverstanden. Wordt hiermee bedoeld op integraliteit naar partners/actoren, of integraliteit naar instrumenten of integraliteit naar problemen? Het begrip integraal is met andere woorden niet erg eenduidig. Anderzijds bestaat het begrip en wordt er van diverse kanten (van raad tot minister) aan gerefereerd.

In deze notitie wordt het begrip 'integraal' gebruikt om aan te geven dat op het terrein van de sociale veiligheid (gedefinieerd als: criminaliteit, overlast en onveiligheidsgevoelens) meerdere partners (veiligheidspartners zoals gemeente, politie, OM, maar ook justitiële ketenpartners, GGZ, onderwijs instellingen, woningcorporaties, bedrijven, bewoners e.d.) op een gestructureerde wijze tot een gedeelde visie komen op de bestaande veiligheidsproblemen en de aanpak daarvan op basis waarvan concrete veiligheidsactieplannen gemaakt en uitgevoerd kunnen worden.

2. Veiligwat is veilig?

Er bestaan nogal wat risico's waar de mens en zijn omgeving de dupe van kunnen worden. Veiligheid bestaat dan ook in vele soorten en maten:

- Verkeersveiligheid.
- Ongevals veiligheid binnen- en buitenshuis (privé, sport e.d.).
- Bescherming van de gezondheid tegen externe invloeden (epidemieën, verontreiniging).
- Constructieve veiligheid van bouwwerken.
- Fysieke veiligheid:
 - brandveiligheid;
 - externe veiligheid (stoffen die ploffen, giftig en/of gevaarlijk zijn);
 - overige rampen¹ (denk aan overstromingen, grootschalige stroomstoringen, noodweer).
- (On)veiligheid ten gevolge van agressie/geweld op de werkplek (ARBO-wet²).
- Sociale veiligheid:
 - feitelijk plaatsvindende criminaliteit;
 - zware of extreme vormen van overlast;
 - subjectieve gevoelens van (on)veiligheid (een veilig gevoel).

Er zijn ongetwijfeld nog meer soorten (on)veiligheid, maar hiermee zijn de belangrijkste wel genoemd.

Bovenaan het rijtje staan de echte grote moordenaars en invalidenmakers: het verkeer en de huis -, tuin - en keuken ongevallen. In het verkeer en ten gevolge van die huis -, tuin - en keuken ongelukken, vallen in Nederland vele duizenden doden en bijna een miljoen gewonden per jaar³.

Voor alle duidelijkheid: ondanks het feit dat de grootste problematiek dus in de hoek zit van het verkeer en de huis -, tuin - en keuken veiligheid, richt deze notitie zich daar **niet** op.

Deze notitie beperkt zich tot sociale veiligheid en voor wat betreft de fysieke veiligheid tot een enkel procedure punt, te weten dat in de loop van dit en volgend jaar geprobeerd wordt de verslaglegging van – een planvorming voor – fysieke veiligheid en die van de sociale veiligheid op elkaar af te stemmen. Verdere

¹ De wet 'rampen en zware ongevallen' definieert in artikel 1 een ramp of zwaar ongeval als: "een gebeurtenis waardoor ten eerste een ernstige verstoring van de openbare veiligheid is ontstaan, waarbij het leven en de gezondheid van vele personen, het milieu of grote materiele belangen in ernstige mate worden bedreigd of zijn geschaad, en ten tweede een gecoördineerde inzet van diensten en organisaties van verschillende disciplines is vereist om de dreiging weg te nemen of de schadelijke gevolgen te beperken."

Een ramp omvat daarmee dus de andere soorten veiligheidsbedreigers zodra deze grotere vormen aannemen

² De Arbeidsomstandigheden regelt sinds 1995 "elke werkgever verplicht om al het mogelijke te doen om werknemers te beschermen tegen (de gevolgen van) agressie en geweld". Daarbij wordt een brede definitie van agressie en geweld aangehouden. Naast bedreiging, overval, slaan, schoppen en 'de werknemer over de balie heen trekken' rekent men ook diefstal, vandalisme/vernieling, brandstichting en inbraak tot agressie en geweld; dat wil zeggen voor zover een werknemer er in werktijd fysiek of psychisch de dupe van kan worden.

³ Zie voor cijfers onder andere de website van Consument en Veiligheid:

<http://www.veiligheid.nl/csi/websiteveiligheid.nsf/wwwVwContent/11ongevalscijfersalgemeenintrotie.htm>

inhoudelijke integratie van sociale en fysieke veiligheid heeft op dit moment geen prioriteit mede ook, omdat de aanpak van fysieke veiligheid na een aantal ernstige incidenten (Enschede, Volendam, Ketelwagen) veel aandacht heeft gekregen en hier reeds veel bereikt is.

Keuze 1: de focus van het integraal veiligheidsprogramma ligt op sociale veiligheid; er wordt geen prioriteit gegeven aan inhoudelijke integratie van sociale - en fysieke veiligheid, omdat dit de complexiteit te zeer zou verhogen. Verslaglegging en planvorming zullen wel meer op elkaar afgestemd worden.

3. Gebieden en doelgroepen

In de komende jaren zal binnen het Amersfoortse veiligheidsbeleid sterker een onderscheid gemaakt gaan worden naar het aanpakken van:

- **Doelgroepen** die nu of in de toekomst veel sociale onveiligheid veroorzaken; hierbij moet vooral gedacht worden aan
 - volwassen veelplegers,
 - jeugd (risicjongeren, maar ook meer- en veelplegers),
 - overlastgevende personen met gecompliceerde meervoudige problemen veelal op het terrein van verslaving en psychiatrie.

De aanpak van doelgroepen zal zich vooral afspelen op stedelijk (en soms zelfs regionaal) niveau.

- **Gebieden** waar de sociale onveiligheid zich meer dan gemiddeld voordoet. Bij die gebieden betreft het wijken, maar ook plekken waar veel gebeurt (hot spots). De aanpak is hier veel sterker wijk, buurt en plek gericht en de nadruk ligt vaak ook meer op concrete delicten (veilige woon en leefomgeving).

Zowel bij doelgroepen als gebieden stelt zich de vervolgvraag naar de vormen van sociale onveiligheid waar het over gaat:

- wie (welke daders/verdachten) → wat doen ze (welke delicten)
- waar (welke wijk/plek) → wat gebeurt daar (welke veiligheidsproblemen spelen er)

Bij doelgroepen zijn dit soort vragen nog moeilijk te beantwoorden en soms ook iets minder relevant: een dader houdt zich niet altijd even netjes aan de artikel indeling van het Wetboek van Strafrecht en pleegt vaak meerdere delicten door elkaar heen: naast een woninginbraak en autodiefstal staan er dan ook nog overlast, vernieling en bedreiging op zijn conduite staat. Dit geldt zeker bij veelplegers.

Bij gebieden is het – zeker ook voor anderen dan alleen politie en justitie – van groot belang om te weten om welke delicten het gaat. Voor woningcorporaties is het bijvoorbeeld nuttig en noodzakelijk om te weten in welke buurten en complexen meer en in welke minder ingebroken wordt, voor scholen is het nuttig om te weten op welke plekken er sprake is van jeugdoverlast, etc.

Keuze 2: naast een gebiedgerichte aanpak geeft het veiligheidsbeleid nadrukkelijk ook aandacht aan een doelgroep gerichte aanpak

4. Inhoudelijke doelen

Bij de **doelgroepen aanpak** zijn de doelen normerend/repressief (“stop daarmee of voel de consequenties”), maar zeker ook preventief; dit in het bijzonder waar het jeugd en jongeren betreft: trachten te voorkomen dat risico jongeren over de rand kukelen en meer- of veelplegers worden. Voor wat betreft de overlastgevende personen met meervoudige problemen is het doel een sluitende aanpak van sociale opvang, hulpverlening en eventueel repressief beleid als sluitstuk.

Binnen deze nieuwe doelgroepen aanpak zullen de *informatiepositie en de analyses* waar het beleid zich op baseert, sterk moeten verbeteren. Dit is deels afhankelijk van landelijke (politie) informatiesystemen en –procedures en landelijke/regionale afspraken over normen en definities. Op dit moment is een beleidsmatige keuze voor de aanpak van een bepaalde doelgroep vaak nog lastig te onderbouwen, omdat gegevens over bijvoorbeeld dader groepen nog niet standaard voorradig zijn. Beter informatie over doelgroepen, degelijker analyses en op grond daarvan een beter gefundeerd keuzeprocess om bepaalde groepen wel of niet aan te pakken, zijn hier dan ook de prioriteiten. Pas als hier aan voldaan is, wordt een continu veiligheid beleidsproces (zie onder) reëel haalbaar.

Op termijn mag hier zowel voor gegevens/info/analyses als voor de aanpak een bijdrage verwacht worden van het *veiligheidshuis* dat door politie en justitie als trekkers – en met medewerking van de gemeente – opgericht zal worden. Binnen het veiligheidshuis kunnen alle betrokken partijen (naast politie en justitie bijvoorbeeld ook reclassering, jeugdhulpverlening, GGZ, slachtofferhulp, gemeentelijke instellingen e.d.) snel en efficiënt de aanpak van individuele probleemgevallen doorspreken en afkaarten.

Bij de **gebiedgerichte aanpak** is het eveneens van belang dat in een continu veiligheid beleidsproces met een vaststaande cyclus (zie hieronder) telkenmale doorlopen wordt. De gedachte is dat op basis van degelijke analyses (zoals gegevens van politie, stadspeiling e.d.), en in gezamenlijk overleg met de belangrijkste partners op veiligheidsterrein, gekomen wordt tot een prioriteitenstelling die bij de uitvoering ook behapbaar en realistisch is: welke gebieden, plekken en delicten verdienen prioriteit.

Informatiepositie, monitoring en analyse zijn in het geval van de gebiedsgerichte aanpak nauwelijks nog een probleem: de gegevens zijn per wijk en per delict jaarlijks (politie), of tweejaarlijks (GSB stadspeiling) beschikbaar en geven een goed beeld van de stand van zaken naar wijken en problemen/delicten. Het doel is hier dus vooral om op basis van de steeds weer beschikbaar komende gegevens keuzes te maken en beslissingen te nemen zodat een adequate aanpak mogelijk is.

Keuze 3: voor zowel de onderscheiden doelgroepen als de gebieden die prioriteit krijgen in het veiligheidsbeleid zijn in het voorgaande de belangrijkste doelen verwoord; gevraagd wordt doelen en prioriteiten zoals hier vermeld te accorderen.

5. Naar een continue veiligheid beleidsproces: programma, plan en proces

5.1 Structureel proces

Tien of twintig los van elkaar staande preventieve of repressieve veiligheidsbloemen vormen nog geen fraai boeket. De opgave is om in 2003/2004 tot een dergelijk veiligheidsboeket te komen in Amersfoort. Daartoe moet veiligheidsbeleid in de komende jaren sterker gebaseerd worden op grondige analyses van bestaande (on)veiligheidssituaties en de ontwikkelingen daarin. Daarbij ligt de nadruk op de prioritering en doorvertaling van analyse-uitkomsten naar een politiek en maatschappelijk breed gedragen beleid en actieve gezamenlijke uitvoering. Het concrete doel is om in 2003/04 een continue veiligheid beleidsproces structureel draaiend te krijgen dat bestaat uit vier stappen:

- analyse (wat is er aan de hand?),
- prioriteren en beslissen (wat willen we bereiken?),
- uitvoering en veiligheidsacties (wat gaan we doen, gevolgd door doen/actie!),
- evaluatie, controle en auditing (wat is er gedaan, hebben we bereikt wat we wilden bereiken en hoe ziet de nieuwe situatie er nu uit?).

Voor de goede orde: deze vier stappen hebben zowel betrekking op doelgroepen als op gebieden/delicten (zie paragraaf 4).

Keuze 4: het hiervoor geschetste continue veiligheid beleidsproces moet in 2003/04 draaien

5.2 Kernproces:

Kern van de Amersfoortse veiligheidsaanpak is dus dat er op basis van harde gegevens een gezamenlijke probleemanalyse wordt uitgevoerd. Zodra op grond daarvan de belangrijkste veiligheidsproblemen zijn vastgesteld, kunnen – wederom in samenwerking tussen de verschillende veiligheidspartners – de prioriteiten bepaald worden, waarna de activiteiten, maatregelen en projecten op preventief, repressief en curatief terrein vormgegeven worden.

Dat gebeurt in de vorm van veiligheidsactieplannen (VAP's), waarbij per VAP:

- realistische en meetbare doelen gesteld worden, inclusief de wijze van resultaatmeting,
- een bestuurlijk verantwoordelijk lid van B&W, een trekker en betrokken uitvoerders aangewezen worden,
- aanpak/werkwijze/planning omschreven worden,
- de kosten en financiële dekking genoemd worden.

Alleen op deze wijze kan men snel van elkaar zien waar aan gewerkt wordt, wat de bedoeling is, wie wanneer wat moet doen, etc.

Dat is van groot belang want – zoals de raad in haar programma opmerkt – voor het slagen van het integraal veiligheidsproces is de inzet van veel meer partners dan alleen gemeente, politie en OM noodzakelijk: GGZ, bedrijfsleven, raad voor de kinderbescherming, reclassering, woningcorporaties/projectontwikkelaars, onderwijsinstellingen, jeugdzorg, wijkbeheer, welzijnswerk, verslaafdenzorg, bedrijfsleven, bewoners

Veel van deze veiligheidspartners hebben wel een grote invloed op het lokale veiligheidsbeleid, maar ze hebben geen lokaal democratische verantwoordingsplicht

en er bestaan geen - of heel weinig - directe gemeentelijke aansturingmogelijkheden. Een reden temeer om het proces zorgvuldig vorm te geven en iedere veiligheidspartner goed te betrekken bij het lopende proces. Alleen op die manier wordt voldaan aan de eis van transparantie (wie doet wat?) en controleerbaarheid (gebeurt dat ook?).

Keuze 5: te kiezen voor een brede samenwerking met een transparant en controleerbaar kernproces, waarbij met gemeentelijke – en externe veiligheidspartners afspraken gemaakt worden in veiligheidsactieplannen (VAP's)

5.3 Twee jaarlijkse cyclus:

Het in de voorgaande paragrafen omschreven kernproces heeft een twee jaarlijkse cyclus, omdat een keer per twee jaar uitgebreid onderzoek gedaan wordt onder de inwoners van Amersfoort (stadspeiling). Deze bewonerspeiling is – naast alle andere gegevens en cijfers – een belangrijk evaluatief en kaderstellend instrument. Een tweede reden om voor een tweejaarlijkse in plaats van een jaarlijkse cyclus te kiezen is dat hiermee een te grote papier en planwinkel voorkomen kan worden. Minder papier, meer uitvoering

Keuze 6: te werken met een cyclus van twee jaar

5.4 Organisatie en aanpak

Veiligheid is een gezamenlijke verantwoordelijkheid van het college van burgemeesters en wethouders, waarbij de burgemeester het integrale veiligheidsbeleid coördineert. Deze coördinatie richt zich vooral op het goed laten verlopen van het proces zoals hiervoor geschetst; in trefwoorden: belangrijke veiligheidspartners uitnodigen, overzicht en inzicht bieden waar mogelijk met behulp van harde gegevens en cijfers (politie, O&S, OM, wijkbeheer, anderen), afspraken maken en de voortgang bewaken, faciliteren en waar nodig ingrijpen in bestaand beleid, evalueren/monitoren/rapporteren en verantwoorden aan alle betrokkenen, raad en derden.

Gezien de breedte van het integrale veiligheidsbeleid wordt de gemeentelijke regierol mede vormgegeven met de instelling van het *Amersfoorts Gemeentelijk Overleg Veiligheid (AGOV)* dat twee keer per jaar bijeenkomt en een stimulerende en coördinerende rol heeft ten aanzien van het veiligheidsbeleid. In dit Veiligheidsoverleg, voorgezeten door de burgemeester, zijn de meest betrokken leden van het college van B&W en de meest betrokken ambtenaren vertegenwoordigd. De chef van het politiedistrict Eemland Zuid en eventueel ook de hoofdofficier van justitie zijn als adviseur bij de vergaderingen aanwezig. Het secretariaat van het AGOV wordt gevoerd door het hoofd van de afdeling veiligheid. Eventueel kunnen op afroep anderen aan tafel genodigd worden.

Het Amersfoorts Gemeentelijk Overleg Veiligheid heeft als taken:

- bespreken van de twee jaarlijkse veiligheidsanalyse⁴,
- bepalen van prioriteiten op hoofdlijnen (veiligheidsthema's),
- aangeven van de consequenties voor gemeentelijk beleid,

⁴ Die wordt uitgevoerd door bureau O&S en de politie en die – in de toekomst steeds meer als standaardformaat – in ongeveer gelijke mate aandacht besteed aan gebieden en doelgroepen.

- aangeven van de verwachtingen ten aanzien van externe partners
- resultaatmeting en verantwoording van het gevoerde beleid. in zijn totaliteit, maar ook per veiligheidsactieplan (VAP).
- rapportage en advisering, via het college van B&W, over een en ander aan de gemeenteraad

Keuze 7: het instellen van een Amersfoorts Gemeentelijk Overleg Veiligheid (AGOV), dat onder voorzitter van de burgemeester twee keer per jaar bijeenkomt en genoemde taken verricht

5.5. Van analyse naar actie

Het analyseren van wat er op veiligheidsterrein in gebieden en met doelgroepen 'aan de hand is' blijkt al een flinke klus (met name aan de doelgroepen kant), maar wat nog veel lastiger blijkt, is om van die analyse naar actie te komen. Een veiligheidsanalyse levert niet 'zo maar' een gezamenlijk helder beeld op over wat er speelt en zeker geen heldere consensus over de aanpak. Tot op heden vindt bijna iedere groep dat op veiligheidsterrein het meeste gedaan moet worden door 'de' anderen of 'een' andere: burgers kijken naar de overheid, het bedrijfsleven kijkt naar de overheid en de burgers, de overheid wijst op het bedrijfsleven, etc.

Veiligheid heeft veel weg van een handgranaat waar de pin uitgetrokken is, waarna de veiligheidspartners de granaat nu al enige tijd paniekerig naar elkaar overgooien.

In het continue veiligheid beleidsproces dat in het voorgaande werd beschreven dient dus tijd en ruimte genomen te worden om op een zorgvuldige wijze van analyse naar actie te komen. Daarbij zijn drie slagen van belang:

- technische slag: kloppen de gegevens, in welke richting wijzen de cijfers (betrokkenen: O&S, politie, OM, OOV, burgemeester, wijkontwikkeling, afdelingshoofden⁵);
- bestuurlijk/politieke slag: Amersfoorts Gemeentelijk Overleg Veiligheid, B&W, raad⁶;
- bredere integrale uitwerkingsslag: een of meerdere sessies⁷ waarin de uitkomsten van het voorgaande besproken worden met externe partners (van GGZ tot woningcorporatie) met als doel om tot concrete afspraken over - en afstemming van - de aanpak te komen. Een en ander resulteert in diverse Veiligheidsactieplannen (VAP's),

Keuze 8: actiegericht werken, maar gebaseerd op een stevig fundament van harde gegevens; daarbij in drie slagen van analyse naar actie komen waarbij de betrokkenheid van alle veiligheidspartners gewaarborgd is

⁵ Gegevens en cijfers zijn hier met name politieke en justitiële cijfers, uitkomsten van de tweejaarlijkse (GSB) stadspeiling, zachte informatie vanuit de wijken (WOW), andere harde of zachte informatie relevant voor het veiligheidsbeleid.

⁶ Bij het nog ontbreken van het Amersfoort Gemeentelijk Overleg Veiligheid (AGOV) kan de commissievergadering BES van 15 september hiermee enigszins gelijk gesteld worden.

⁷ Voorlopig wordt gekoerst op twee sessies. De eerste meer voor de harde sector (SOB, woningcorporaties, bouwers en beheerders). Nadruk zal hier waarschijnlijk meer liggen op de gebiedsgerichte aanpak. De tweede sessie meer voor de zachte sector (WSO, GGZ, scholen, jeugdzorg). De aandacht zal hier meer doelgroepgericht zijn. Een en ander zal in overleg met de externe veiligheidspartners verder uitgewerkt worden.

5.6. Het continu veiligheid beleidsproces samengevat

Is het onderstaande schema is het hiervoor geschetste proces globaal samengevat. Hierbij spreekt het voor zich dat afwijkingen mogelijk zijn en dat naast de planning- en bestuurscyclus de uitvoeringsactiviteiten gewoon doorlopen. Ook nu al omdat in het raadsprogramma 2002-2006 niet voor niet gesteld werd dat vaart gezet moest worden "achter de uitvoering van het veiligheidsbeleid, conform de nota ' Veiligheid op straat en achter de voordeur'." Verder dient het schema gezien te worden als een groeimodel: het precies volgen van dit model zal in de eerste jaren misschien nog met enig horten en stoten verlopen gezien het grote aantal betrokken mensen en organisaties.

In het schema is aangesloten bij de gemeentelijke systematiek van sectorcontracten en jaarplannen per afdeling. Met nadruk zij echter opgemerkt dat er ook een zeer zware betrokkenheid van externe veiligheidspartners zal zijn die elk weer hun eigen beleidscycli kennen.

Keuze 9: in te stemmen met de in het schema samengevatte proces en de genoemde planning en betrokken veiligheidspartners

Schema: continu veiligheidsbeleidsproces

jaar/seizoen	activiteit	betrokkenen
1 voorjaar	cijfers/gegevens verzamelen en aggregeren, jaarverslagen maken N.B: lopende projecten uit voorgaande jaren zijn gewoon in uitvoering	politie, OM, GSB stadspeiling, O&S, OOV
1 zomer	technische analyse, onderzoek N.B: lopende projecten in uitvoering	politie, O&S
1 najaar	veiligheidsanalyse in concept gereed, bespreking (technische slag) N.B: lopende projecten in uitvoering	Bm, O&S, OOV, politie, OM, sectorhoofden, WOW
1 winter	gemeentelijk veiligheidsplatform, B&W, raad, daarna(ast) bredere integrale bespreking resulterend in diverse VAP's (in gemeente op te nemen in sector contracten) N.B: lopende projecten in uitvoering zijn of gereed, of lopen door (met eventuele aanpassingen) passend in nieuwe VAP's	B&W, raad, sectoren, externe veiligheidspartners
2 voorjaar	Uitvoering van VAP's start (de een wat eerder, de ander wat later)	alle betrokken veiligheidspartners binnen en buiten gemeentelijk
2 zomer	Uitvoering	idem
2 najaar	Uitvoering	idem
2 winter	Uitvoering, hier en daar start evaluatie	idem
3 voorjaar	cijfers/gegevens verzamelen en aggregeren + beschrijving van het proces en de mate van doelbereiking van de uitgevoerde en/of lopende VAP's N.B: lopende projecten in uitvoering	politie, OM, GSB stadspeiling, O&S, OOV
3 etc.	3. etc	3. etc.

6. Innovatie via thema's

Naast de voorgaande cyclus kan het nuttig zijn om ook meer vernieuwende aanpakken uit te proberen. Vernieuwing impliceert dat er veel vaker dan normaal gefaald en gestruikeld mag worden, dat er meer tijd gaat zitten in 'nadenken over', 'doodlopende wegen verkennen', 'onderzoek en advies vragen' en 'elders ervaringen opdoen'.

Elk der veiligheidspartners en alle betrokken gremia kunnen voorstellen doen om een of twee jaar aandacht te besteden aan een vernieuwend thema, een nieuwe aanpak, of een experimenteel project. Daarbij moet overigens voorkomen worden dat het integrale veiligheidsbeleid te zeer gaat lijken op een kerstboom waar steeds meer ballen in gehangen worden. Het mooie veiligheidsboekje waar eerder over gesproken werd, blijft alleen fraai en fris als de uitgebloeide bloemen er ook uitgehaald worden.

Keuze 10: innovatie inbakken in het continue veiligheid beleidsproces door de mogelijkheid te bieden om een innovatief thema te kiezen om een of twee jaar mee te experimenteren naast het reguliere beleid